

til Godkendelse af dette høje Ting. Jeg tillader mig at anbefale denne Udvalgets Indstilling til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Forslag til Beslutning af Rigsdagen, saalydende: Rigsdagen godkender Kongeriget Danmarks Hypotekbanks Regnskab for Tiden fra 1. April 1921 til 31. Marts 1922*

vedtoges uden Afstemning.

*Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Ratifikation af en international Konvention angaaende Landarbejderes Forsikring mod Ulykkestilfælde.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 229).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

*Lovforslagets Tekst (se Tillæg C. Sp. 35) samt dets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

**Formanden:** Da Indenrigsministeren er forhindret i at være til Stede i Øjeblikket, gaar vi til den paa Dagsordenen under Nr. 4 opførte Sag, nemlig:

*Anden Behandling af Forslag til Lov om Adoption.*

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 84; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 37).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

**Ordføreren (Bilow):** I Udvalget har der hersket Enstemmighed om det ønskelige i, at dette Lovforslag kunde blive fremmet saa hurtigt, at det kunde blive ophøjet til Lov og træde i Kraft den 1. April 1923, hvorpaa Ændringsforslag Nr. 7 til § 28 tager Sigte. Der har i Udvalget kun været Uenighed om eet Punkt, nemlig om dette, hvorvidt en Kvinde skulde have Ret til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Saaledes som Lovforslaget er formuleret, er det udelukket, at Ministeriet kan give en saadan Kvinde Bevilling i den Henseende. Et Mindretal i Udvalget er imidlertid af den Anskuelse, at det ikke bør være forbudt, at der i noget som helst Tilfælde gives en saadan Kvinde Bevilling til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn. Jeg staar i den særlige Stilling at være Ordfører for Udvalget, men at have sluttet mig til Mindretallet, og jeg skal da begrunde Mindretallets Anskuelse.

Mindretallet er enigt med Flertallet i, at det ønskeligste er, at Moderen i et saadant Tilfælde vedkender sig sit Barn og har Barnet boende hos sig. Men Mindretallet kan tænke sig, at der vil kunne indtræde Tilfælde, hvor det kan blive vanskeligt for Moderen at have sit udenfor Ægteskab fødte Barn boende hos sig, og hvor dette kun kan ske, naar hun faar Ret til at adoptere Barnet. Dette kan særlig tænkes i saadanne Tilfælde, hvor Moderen ikke selv raader over Forholdene. Man kan tænke sig, at Moderen bor hos sine Forældre, og at disse er villige til at tage Barnet til sig, naar Moderen vil adoptere det, og man kan tænke sig, at Moderen senere er blevet gift med en anden end Barnets Fader, og at han vil være villig til at tage Barnet hjem, naar det kan komme der som deres fælles Adoptivbarn. Mindretallet synes da, at det er besynderligt, at det ligefrem ved Lovgivningen skal være forbudt, forhindret og Adgangen lukket til, at Bevilling dertil kan gives i saadanne Tilfælde. Man kan ikke finde tilstrækkelig Retsgrund for dette. Det paaberaabes fra Flertallets Side — dets Anskuelser vil naturligvis blive udtrykt af Ordføreren for Flertallet —, at det sande Forhold altid bør frem. Deri er Mindretallet enigt, men Mindretallet ser paa de Tilfælde, hvor det kan skade Barnet, hvis en Adoption ikke kan finde Sted, fordi Moderen ikke kan have Barnet hos sig, uden at Adoption finder Sted. Dette bør ikke